

Насроние аз сабаби ҳаром будани гушти
хук дар Ислом пурсид

نصراني يسأل عن سبب تحريم لحم الخنزير

[Тоҷики – Tajiki – طاجيكية]

Муҳаммад Солиҳ Мунаҷҷид

Абдуссатори Ҳомид

2009 - 1430

islamhouse.com

نصراني يسأل عن سبب تحريم لحم الخنزير

« باللغة الطاجيكية »

محمد صالح المنجد

ترجمة: عبد الستار حميد

2009 - 1430

islamhouse.com

Чаро ислом гушти хукро ҳаром гардонида аст?

Муҳаммад Солиҳ Мунаҷҷид

Насроние аз сабаби ҳаром будани гушти хук дар Ислом пурсид:

Савол: Чаро дини Ислом гушти хукро ҳаром мешуморад дар ҳоле ки яке аз махлуқоти Худованд аст, ва агар ҳаром бошад пас чаро Худованд онро халқ карда аст?

Ҷавоб: Баъди ҳамду санои Худованд

Аввал: Худованди бузург хурдани гушти хукро қатъан ҳаром гардонида аст.

﴿ قُلْ لَا آجِدُ فِي مَا أُوْحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ ﴾
الأنعام: ١٤٥

"Бигу намеёбам дар ончи ваҳй фиристода шуда аст ба суй ман ҳеч чизе ҳаром бар хуранда ки бихурад онро магар инки мурда ё хун рехта шуда, ё гушти хук, пас ҳар оина ҳаром аст" (мурда , хуни рехта, гушти хук).

Ва аз меҳрубонии Худо ин аст ки ҳалол гардонида аст барой мо хурдани гуштҳои ҳалолро, ва ҳаром нагардонида аст барой мо магар ончизҳое ки ҳаром ва нопок аст.

﴿ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبِيثَاتِ ﴾ الأعراف: ١٥٧

"Ва ҳалол месозад барой онҳо покизаҳоро ва ҳаром мегардонад барой онҳо чизҳои нопокро"

Пас мо ҳеч шаке надорем бар инки хук ҳайвони нопок ва палид аст, ва инчунин хук дар миёни чизҳои нопок ва палид зиндаги мекунад, пас албатта ин табиӣ аст ки нафси инсон хурдани гушти ингуна ҳайвонро қабул нахоҳад кард, чунки гушташ барой инсон зарарнок аст.

Дувум : Илми тибб исбот карда аст ки гушти хук бар ҷисми инсон зарарҳои зиёд дорад. Аз он ҷумла:

1-Хурдани гушт ва рағани хук сабаби паҳш шудани бемории саратони гурда ва бурустото ва синаи зан ва инчунин бемории камхуни дар ҷисми инсон мешавад.

2-Хурдани гушт ва рағани хук сабаби фарбеҳ шудан ва бемориҳои мешавад ки табобаташ хеле мушкил аст.

3-Хурдани гушт ва рағани хук сабаби хориш (аллергия) ва ҷароҳати меъда мебошад, инчунин хурдани гушт ва рағани хук инсонро ба касалҳои гуногуни шуш мисли: кирми шуш, ҷароҳатҳои мекробию шуш гирифтор мекунад.

Ва аз хатарноктарин бемориҳои бемории "Кирми каду" аст ки номаш "тениёсулим" аст, ба сабаби хурдани гушти хук пайдо мешавад.

Ва ингуна кирмҳои дарозияш ба 2 - 3 метр мерасад нашъу намо ёфтани тухми ингуна кирмҳои дар ҷисми инсон ва минтақаи димоғи инсон чанд намуд беморию ба амал меорад мисли: девонаги, хастерия.

Аммо агар дар атрофи дил бошад инсон ба бемории фишори хун ва сактаи дил гирифтор мешавад.

Инчунин аз ҷумлаи кирмҳои ки дар гушти хук аст кирми "Тиконилои муяки аст" ки пухту пазро муқовимат (дар ҳолати пухтупаз нобуд намешавад) мекунад ки инсонро ба бемории фалаҷ ва даргири пуст гирифтор мекунад.

Ва табибон таъкид мекунанд ки бемории кирми каду аз ҷумлаи бемориҳои хатарнок мебошад ки ба сабаби хурдани гушту рағани хук пайдо мешавад, ва дар рудаи инсон нашъу намо меёбад, ва дар мудати чанд моҳ ба воя расида кирми

пурра мешавад ки ҷисмаш тақрибан аз ҳазор қитъа иборат аст, ва дарозияш аз 4-10 метр мебошад.

У дар рудаи инсон танҳо зиндаги мекунад ва ба воситаи ахлоти инсон тухмҳои худро берун мекунад, ва вақто ки хук ин кирро меҳурад ва ҳазм мекунад у дар сурати халтачаи оби думдор дар ҷисмаш паҳн мешавад, ва ин халтачаи оби дар сараш кирми каду меистад.

Ва вақти хурдани гушту рағани хук ин кирм ба рудаи инсон меравад ва аз як халтачаи оби ба кирми комил табдил меёбад.

Ва ингуна кирмҳои инсонро заъиф ва беқувват карда уро ба бемориҳои гуногун гирифтор месозад, ва аз ҷумлаи ин бемориҳо: камхуни, кам шудани витамини В-12, фишори димоғ, ҷароҳати асабҳо, дарди сар, бемории фалаҷ ва шал мебошад.

Инчунин хурдани гушту рағани хук дар ҳолати нимпухта буданаш инсонро ба бемории кирмҳои муяки гирифтор месозад.

Вақте ки ин кирм ба рудаи инсон мерасад баъди 4 ё 5 руз аз худ халтачаҳои оби мебарорад, ки онҳо ба даруни девори руда дохил мешаванд ва аз онҷо ба хун ва ҳамроҳи хун ба ҳамаи ҷисми инсон паҳн мешавад.

Ва инсонро ба бемориҳои димоғи, ва ҷароҳатҳои сергуштии дил ва шуш ва гурдаҳо ва асабҳои гирифтор месозад, ва гоҳо ин бемори қотил мебошад, ки ҳаёти инсонро аз байн мебарад.

Инчунин баъзе бемориҳо вучуд дорад, ки фақат ба сабаби хук пайдо мешавад, мисли: Риматизм ва дарди пайвандҳои инсон. Худованд рост гуфта аст дар ҳолеки мегуянд:

﴿ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ۗ ﴾

﴿ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ البقرة: ۱۷۳

" Чуз ин нест ки ҳаром карда аст бар шумо мурдорро ва хуни рехтаро ва гушти хукро ва ончи овоз баланд карда шавад бар у ғайри номи Худоро пас ҳар ки музтар (маҷбур бошад) шавад на таадди кунанда ва на аз ҳад гузаранда пас гуноҳ нест бар у, ҳар оина Худованд омурзандаву меҳрубон аст".

Ин баъзе аз зарарҳои хурдани гушту рағани хук буд, ки зикр кардем, ва шояд баъди бо хабар шуданат аз онҳо дар ҳаром буданаш шаке надошта боши.

Ва умед дорем ки ин қадами аввалинат ба суи дини ҳақ бошад.

Пас ҷустуҷу кун ва бо тааммул фикр кун, ва бо адлу инсоф барой шинохтани ҳақ қадам зан. Аз Худованд талаб кун ки туро басуи ончизе ҳидоят кунад ки дар дунё ва охираат барои хайру некат бошад.

Бинобарин агар мо аз зарархояш ҳам хабар надошта бошем бароямон зараре надорад зеро медонем ки Худованд уро ҳаром гардонида аст имони мо аз зарар надоштани тағйир намеёбад (яъне мо уро ҳаром мегуем ва аз у дури мечуем).

Ва бо хабар бош ки Одам алайҳиссалом ба сабаби хурдани хурдание аз ҷаннат берун шуд ки Худованд аз он дарахт хурданро манъ карда буд, ва мо аз он дарахт чизеро надонистем, ва Одам алайҳиссалом ҳам еҳтиёҷи донистани сабаби ҳаром будани ин дарахтро надошт, балки ҳамин кифоят дошт ки Худованд он дарахтро ҳаром гардонида аст, чигунае ки барой мо кофи аст, ки Худованд гушти хукро бар мо ҳаром гардонида аст бидуни инки мо сабаби ҳаром буданашро донем.

Бар мегардем ва туро (эй суол кунанд) мепурсем, ки: Оё китоби қадим (Таврот) ки нисфи китоби муқаддас (Инчилро) дарбар мегирад, хукро ҳаром нагуфта аст?

Чигунае ки дар китоби муқаддас (инчил) омада аст маънояш ин аст " Гуштҳои наҷисро махуред , ҳамин ҳайвонҳои ки мехуред ... ва хукро... пас гушти уро махуред ва ҷисмашро ламс макунад (нақапед). (Сифри тасния 14/3-8 ва мислаш дар сифри Ловиин 11/1-8)

Аммо ҳаром будани хук бар Яҳудиён еҳтиёҷ ба далел овардан нест, агар дар ин шак дошта боши он қавмро (Яҳудийнро) бипурс, туро хабар медиҳанд.

Вале барой мо ин муҳим аст, ки туро огоҳ созем ки мувофиқ и гуфтаи китоби муқаддас (Инчил) ончизе ки дар Таврот омада аст, шумо ҳам бояд бо у амал кунед.

Оё Исои Масеҳ нагуфта аст, ки : " Шумо гумон накунад, ки ман омадаам, ки Номус ва Анбиёро нақз кунам яъне (хилофи онҳо амр намоям ва амал кунам) балки омадаам онро комил намоям, пас ман бароятон ҳақро мегуям: то вақтоки осмон ва замин аз байн биравад ягон ҳарф ё нуқтае аз Номус аз байн намеравад" (Мато 5/17-18).

Бо вучуди инки мо ҳочат ба далели дигаре аз аҳди ҷадид (Инчил) дар борай ҳукми хук надорем, вале як ҳукми собити дигаре бароят дар бораи наҷис будани хук ва бадияш зикр мекунам:

"Ва дар назди куҳҳо рамае аз хукҳо буд, пас хонда шуд басуи он рама ҳамаи шайтонҳо, гуянда: ки моро басуи хукҳо бифирист ки ба онҳо дароем, пас Ясуъ (Исо) барои онҳо вақтеро иҷозат дод пас арвоҳҳои нопок баромаданд, ва дар Хукҳо даромаданд" (Инчили Маркс 5/11-13) ва дигар насхҳо ки дар бораи нопоки ва наҷас будани хук ва ҳақир

будани касе ки хук парвариш мекунад, мебошад ин марочиъро назар кун(Инчили Мато 67 Рисолаи Петрус расули дуом 2/22, ва Инчили Луқо 15/11- 15)

Шояд мегуи ки ин мансух аст чигунае ки Петрус Пулс гуфта аст:" Ва инчунин табдил дода мешавад сухани Худо, ва инчунин насх карда мешавад Таврот, ва сухани Масеҳ, сухане ки такид карда аст, ки мисли осмону замин собиту устувор аст, ҳамаи инҳо табдил меёбанд ва мансух мешаванд бе сухани Пулс ё Петрус"

Пас агар фарз кунем, ки у рост мегуяд ва ҳаром буданаш дар ҳақиқат мансух шуда аст. Пас чаро инкор мекунад ҳаром буданашро дар ислом чигунае ки, дар аввал дар назди шумо ҳаром буд?

Севум: Аммо суханат: Агар хурданаш ҳаром бошад, пас чаро Худованд хукро халқ кард?

Туро дар ин қисми суханат қидди намеҳисобам, вагарна моҳам туро мепурсем ки чаро Худованд чизҳои зарарнокро офарид, балки туро мепурсем, ки чаро Худованд Шайтонро офарид?

Оё аз ҳақи Холиқ, ин нест, ки бандагонашро чизе хоҳад амр кунад, ва чихелеки хоҳад бар онҳо ҳукм кунад, ва ягонкас ҳукми уро бекор ва суханашро табдил намедиҳад?

Оё аз вазифаи банда ин нест ки ҳар чизеки Худованд амр кунад:"шунидем ва итоат кардем " гуяд ?

Шояд чашимдани он бароят бо лаззат аст, ва шояд хоҳиши хурданашро дори, ва атрофиёни ту ба хурданаш лаззат медаранд.

Локин: Оё чаннат мустаҳиқи он шуда наметавонад, ки баъзе аз хоҳишоти нафсатро барояш қурбон куни? .